

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 321. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm9716/facsimile.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

særdeles elsket i Norge, blev dette ansét for et bemmeligt Anslag paa Naboriget; men da Følgerne viste, at Kristjan Avgust slet ikke var en Prins efter den svenske Adels Hjerter, har man vist heri gjort den Uret.

I alt Fald døde Prins Karl Avgust, som han i Sverrig kaldtes, 28de Maj 1810, som Folk mente, af Forgift; og nu skulde der da vælges en ny Kronprins paa Rigsdagen i Ørebro, hvor Valget faldt paa den franske Marechal Bernadotte, Prins af Pontecorvo. Naturligvis trode man, at Napoleon ogsaa her havde en Finger i Spillet, saa meget mere som Bernadotte var Svoger til Kong Josef; og at Napoleon offentlig anbefalede Svenskerne Kongen af Danmark, kunde ingenlunde bevisé det modsatte; men det er siden blevet oplyst, at Napoleon virkelig heller havde ønsket enhver anden paa Sverrigs Trone end Bernadotte, der aldrig havde villet danse rigtig efter hans Pibe, og besad mange Egenskaber til at gjøre sig gjældende.

Sverrig maatte vel nu, for et Syns Skyld, lade, som det brød med England; men Napoleon saa' godt, det havde intet at betyde; og stjønt han, under Forberedelserne til den russiske Krig, nok ønskede Forbund med Sverrig, havde han dog alt for store Indbildninger om sin Almagt, til at tro det nødvendigt; og da man forlangte Norge til Løn, fandt Napoleon det uklogt at opofre Danmarks sikre Venskab for et meget usikkert Forlig med Sverrig. Alexander derimod, som naturligvis var hange for et svensk Sidebug ved Petersborg, mens han maatte samle alle sine Kræfter mod Napoleon, var ikke saa prutten, og saa' langt beller, at Sverrig forlangte Norge end Finland, og [han] bevægede England til [at] bekræfte Norges Afstaaelse, hvorimod Danmark imidlertid, naar det vilde være artigt, skulde have fuld Erstatning i Tyskland. I Foraaret 1813, da Russere og Franskmænd sloges om Hamborg, vaktele naturligvis Danmark; men da Norge var Prisen selv blot for Fred med England, kunde den danske Konge naturligvis

